

zondag 13 november (seniorenzangdienst)

HET EVANGELIE VAN PAULUS (en van Johannes de Heer)

Bijbelbezing: 1 Korinthiërs 1, vers 18 t/m 2, vers 5

De Amerikaanse verkiezingen zijn voorbij. Er zijn heel grote woorden gesproken door de beide kandidaten. Trump en Clinton waren wel heel erg kritisch op elkaar. Als je hen beide moest geloven, dan hadden zij het antwoord op de vragen en de onvrede die er in de Verenigde Staten leefden. Zij zouden de United States kunnen leiden naar een nieuwe toekomst. Nu, het is nu afwachten of de grote beloften van Trump werkelijkheid zullen gaan worden. Hij stelde het – in de ogen van veel Amerikanen – zo prachtig voor. Zijn woorden waren zo overtuigend... Een grote show als Trump ten tonele verscheen... miljoenen waren in de campagne gestoken... opwekkende woorden... een sterke leider... Dat is iets heel anders dan de manier waarop Paulus ten tonele verscheen met *zijn* boodschap, met het Evangelie dat hij verkondigde over Jezus. Paulus, zo schreef hij zelf, verscheen te midden van de gemeente van Korinthe juist als een tamelijk zwak persoon. Hij schrijft over zijn optreden in Korinthe: 'ik kwam niet als iemand die trots is op zichzelf. Ik was juist zwak en bang'. En wat betreft de speeches die hij hield, daarover schrijft Paulus: 'ik gebruikte geen mooie en wijze woorden om jullie te overtuigen'. Paulus' optreden getuigde niet van kracht. De wijsheid en kracht spatte er niet van af. De mensen raakten niet diep onder de indruk van Paulus. En toch..., toch bracht Paulus een boodschap die zoveel kracht en zoveel wijsheid bevatte. Want, zo zei Paulus: 'het gaat niet om menselijke wijsheid..., maar om Gods kracht'. Paulus kwam niet zichzelf laten zien en alles wat hij in huis had... nee, de kwetsbare en zwakke Paulus getuigde van *een Evangelie* dat zoveel kracht had. Daar ging het om. De mensen moesten niet van Paulus onder de indruk raken. Nee, zij moesten door het Evangelie aangesproken worden. Veranderd worden. Dat was Paulus' grote verlangen: dat er door de kracht van het Evangelie een allesomvattende verandering in het leven van de mensen zou komen. Maar ook een diepe vreugde. Dat er een glans over hun leven zou komen, die alles in een nieuw licht zal stellen. Het licht van het Evangelie van Jezus Christus.

Dat verlangen van Paulus was ook het verlangen van Johannes de Heer. Dat was de reden dat hij als evangelist, na alles wat hij had meegemaakt aan ingrijpende ervaringen, het Evangelie ging verkondigen en liederen ging schrijven voor de samenkomsten. Sommige mensen hadden en hebben kritiek op zijn liederen. De liederen zijn op zich geen poetische kunstwerken, niet bepaald zo'n geweldige dichtkunst. En de melodieën... ja, die halen het niet bij de eeuwenoude kerkmuziektraditie... ze zijn soms wat hoem-pa-pa-achtig. Het is allemaal tamelijk eenvoudig, soms wat simpel. Johannes de Heer pareerde deze kritiek echter met de woorden: "Gods kudde bestaat niet uit giraffen, maar uit schapen die Zijn hand wil weiden. U hangt de korf met voedsel zo hoog dat een eenvoudig schaap er onmogelijk bij kan".

Nu, ik wil u iets vertellen over dat Evangelie van Paulus, dat Evangelie dat ook Johannes de Heer met zoveel woorden en zoveel liederen heeft willen verkondigen. Ik vertel u iets over de vreemheid, de *'dwaasheid'* van het

Evangelie zoals Paulus ervoe dat er door mensen naar dat Evangelie van Jezus Christus werd aangekeken. En ik vertel u ook iets over de *kracht* van dit Evangelie, de kracht van het Evangelie die uw en mijn leven zo kan veranderen en nieuw maken.

Paulus had te maken met een groep gelovigen in de gemeente van Korinthe die wat met het geloof aan de haal waren gegaan. Men had de scherpe randjes van het Evangelie er wat afgehaald. Men geloofde wel in Jezus, in Zijn offer aan het kruis, in de vergeving van zonden, in de noodzaak dat wij mensen door Jezus gered zullen worden..., maar daar bleef men niet al te lang bij staan. Nee, wat voor hen nu belangrijk was, was dat zij nieuwe mensen waren geworden. Zij waren nu anders dan de rest. Zij zouden het misschien niet gelijk zo noemen, maar eigenlijk vormden zij een soort elitegroep: zij hadden een bepaalde wijsheid, die anderen niet hadden. Zij hadden door de Heilige Geest bijzondere gaven gekregen, die anderen niet hadden. Zij konden daarmee voor de dag komen. En zij waren daardoor ook verheven boven de rest: zij konden als verlichte christenen nu zelf hun normen en waarden stellen. Zij waren er, in alle opzichten.

Nu, u voelt waarschijnlijk wel aan dat dit niet helemaal goed zat met die gemeenteleden in Korinthe. Zij waren wel erg hoog in het zadel blijven zitten. Dat het geloof hun leven helemaal nieuw maakt... en dat zij bijzondere gaven van de Heilige Geest hadden ontvangen..., dat klopte op zich allemaal. Zij mochten zich rijk gezegend weten. Zij mochten een rijkdom en een wijsheid ontvangen hebben, die de wereld om hen heen niet kende. Maar stiekem, of misschien wel gewoon onbewust (laten wij dat hopen) gingen zij door al die geestelijke rijkdom en wijsheid die zij hadden ontvangen in het geloof, gingen zij toch weer erg groot van zichzelf denken. Gingen zij zich meten met anderen. Konden zij gewoon zichzelf blijven, zoals zij waren..., of misschien nog wel groter worden, dan zij ooit geweest waren. Wat stonk het daar in de gemeente van Korinthe: wat wilde men graag wijs zijn! Wat een hoogmoed..., onderlinge wedijver..., zelf je regels mogen bepalen en je niet laten gezeggen... En daarom bracht Paulus de gemeenteleden van Korinthe weer terug naar waar hun geloof was begonnen: Jezus Christus... en Die gekruisigd: 'dat is de kern van jullie geloof, Korinthiërs. Ben je dat soms vergeten? Ben je die boodschap van Jezus vergeten... dat Jezus ons is komen redden? Ben je vergeten dat wij in de ogen van God – hoewel wij waardevol voor Hem zijn – dat wij zo diep verloren waren en zo verstrikt zaten in het kwaad... dat God Zijn Zoon naar onze wereld heeft gestuurd om ons te redden? Ben je vergeten dat in het geloof alles om *genade* draait... dat alles genade is... dat wij niets aan God hebben te geven... maar dat Hij alles aan ons heeft gegeven? Als je dat toch je door laat dringen... dan blijf je niet hoog in het zadel zitten..., nee, dan spring je van je paard af en val je op de knieën... en kan je niets anders dan nederig danken... in je eigen kleinheid God groot maken... en jezelf niet boven een ander verheffen, maar de ander juist dienen, omdat Jezus jou heeft willen dienen.

De boodschap van Jezus Christus en Die gekruisigd - zo moesten de Korinthiërs leren - is geen boodschap waar je het mee kunt maken in de wereld. Paulus brengt ons een boodschap... de boodschap die wij hier ook elke keer weer in de kerk mogen horen en buiten de kerk mogen uitdragen... Paulus brengt een boodschap die in onze wereld behoorlijk uit de toon valt. Waar alles in onze wereld draait om prestatie, om performance, om succes

en schoonheid..., komt Paulus aan met het verhaal van Iemand Die is gekruisigd. Iemand Die als dertiger is gestorven. Iemand Die aan een kruis werd gehangen, werd uitgelachen en eenzaam in vreselijk lijden stierf. Dit is geen boodschap waar mensen op zitten te wachten... Dit is vreemd! Bizar. Hoe raar is het eigenlijk om met een Johannes de Heer lied zo vrolijk te zingen: 'ik wil zingen van mijn Heiland, Die Zichzelve gaf aan het kruishout' . Besef je dit...? Misschien zijn wij er wel veel te veel aangewend geraakt aan dit heel vreemde Evangelie. Wij zingen uit volle borst over het kruishout. Wij dragen zilveren en gouden kettinkjes met een kruisje daaraan... maar ten diepste loop je dus met een martelwerktuig om je hals: een kruis. Iets ergers bestond er in die tijd niet. ... Een Verlosser aan een kruis. Dat slaat in mensenogen nergens op! Een Verlosser hoort groot en sterk en krachtig en machtig te zijn. Een gehangen Messias, dat is iets volkomen ongerijmds. ... En alle vragen die daar vervolgens bij kunnen komen... Want: hoe kan dit verhaal nu de wereld veranderen? De boodschap van hoop, van redding... is dus dat één Persoon lang geleden is vermoord? Zoals zovelen oneerlijk, bruto vermoord. Aan een kruis gehangen. En deze ene Persoon, waar in de wereld van die tijd bijna niemand van had gehoord... deze ene Persoon kan alle mensen van over heel de wereld en van alle tijden redden? ... Drie uur duisternis ergens nabij Jeruzalem, tweeduizend jaar geleden..., beslissend voor alle mensen en voor alle tijden? ... Het Evangelie is vreemd. Een dwaasheid, onzin, in de ogen van veel mensen, zo zegt Paulus het heel sterk. Van zo'n Evangelie wordt je zelf niet groot... nee, van zo'n evangelie wordt je al mens heel, heel erg klein. Het verwart je. Het levert allemaal vragen op. En het gaat ook nog eens over al jouw zonden en tekortkomingen, alsjeblieft. Ik kan me goed voorstellen dat die Korintheërs het lijdensverhaal, het kruisigingsverhaal van Jezus wat snel hebben gelezen en gelijk zijn doorgebladerd naar de opstanding van de Heere Jezus en het nieuwe leven.... Ook in onze tijd zijn er stromingen binnen het christendom die het harde, het weerbarstige van het Evangelie wat proberen weg te poetsen en vooral nadruk leggen op alle geestelijke en materiele zegeningen die je ontvangen als je gelooft. Een welvaartsevangelie, zo noemen wij dat. Nee, zegt Paulus: *Jezus Christus, en Die gekruisigd*. Dat is de kern van mijn verkondiging.

Het Evangelie van Jezus is geen populaire boodschap. Het is geen boodschap die je bevestigt, die je in je kracht zet. Nee, het is een boodschap die je uit je zadel tilt en je op de knieën brengt. Het is een boodschap die alles uit je handen laat vallen. Het is een boodschap die je zo met jezelf confronteert. Die al je kennis en je kunde... die alles wat je in je leven hebt opgebouwd heel sterk relativeert. ... Dat Jezus die weg moest gaan... die weg van het kruis... die weg naar de dood... laat zien hoe het met deze wereld en hoe het met mij persoonlijk was gesteld. Ik word daardoor opgeroepen om mijzelf los te laten... en mij aan God en Zijn genade over te geven. Ik word opgeroepen om te erkennen dat ik het zelf niet red in mijn leven, dat mijn leven en mijn sterven te grote dingen zijn om zomaar te laten gebeuren. Door Jezus en wat Hij voor mij heeft gedaan, word ik bevraagd..., word ik heel erg klein... en kom ik tot het besef dat het niet om mij gaat, dat ik niet het centrum van de wereld ben.. maar God.

Je kunt het Evangelie dat Paulus bracht vergelijken met een diagnose door een arts. Het aanhoren van zo'n diagnose doet soms hevige pijn. De diagnose maakt in een klap je leven helemaal anders. Je verstomt. En je besef

dat je nu niet zelf dokter moet gaan spelen, omdat dan de klachten alleen nog maar groter zouden worden. Je moet de diagnose wel serieus nemen en in zekere zin je leven uit handen geven aan de arts. Van het ene moment op het andere moment voel je je opeens zo diep afhankelijk worden. Patient.

Maar het Evangelie dat Paulus brengt, de diagnose die wordt gesteld door het Evangelie, bevat ook nog een andere boodschap: er is genezing! Zeer zeker! Er is genezing! Dat Evangelie dat ik mag brengen, zo zegt Paulus, dat is *een kracht. Een kracht van God*. Een kracht tot genezing van je ziel. Van het ene op het andere moment word je patient. Maar als je die weg durft te gaan..., dan is er genezing. Voor ieder die dit Evangelie ter harte neemt is er herstel. Een nieuw begin voor iedereen die Jezus belijdt als zijn Redder.

Wat is die geweldige genezing dan, die Paulus mag aanzeggen? Wat is die kracht die er in dat in mensenogen vreemde en dwaze Evangelie zit? Je leven mag totaal veranderen. Je mag, als je dit Evangelie ter harte neemt, voortaan gaan leven van vergeving en aanvaarding. In alle druk die er op je af kan komen om te presteren, in alle verwachtingen die anderen van je hebben of die je van jezelf hebt... in alle vragen over jezelf en je leven... mag je weten: ik ben aanvaard. Het mag goed zijn tussen God en mij. Ik mag leven als Gods kind, als Gods geliefde kind. Wat een geweldige kracht, tegen alle onzekerheid in! Tegen alle schrammen en wonden die je in het leven hebt opgedaan. Alle schade die je hebt opgelopen door jezelf of door anderen: het hoeft je niet meer te achtervolgen. Het is goed. Voor altijd goed tussen God en mij. Wat een kracht heeft dat Evangelie van Jezus Christus: het maakt mij patient, het laat mij zien dat ik zelf niets in huis heb om mijzelf te genezen... Maar het schenkt mij ook genezing: Gods liefde. Gods genade. Gods vergeving. God zal mij van binnenuit nieuw maken. Ik mag leren leven van vergeving en aanvaarding door God. Ik mag leren leven in vertrouwen op God, wat er ook zal gebeuren in mijn leven of in mijn sterven. Ik krijg open ogen, waardoor ik alle schijnwijsheid en leegte van de wereld ga doorzien en ga ontdekken waar het echt in het leven om gaat. ... Wat een kracht heeft dat Evangelie van Jezus Christus: ik mag van binnenuit nieuw worden. God wil mij veranderen. Mijn leven veranderen. Zodat ik ook anderen echt leer lief te hebben. Ook al zijn ze misschien zo anders dan ik. God leert mij om geduld te hebben. Om mild te zijn. God leert mij om mijn leven in dienst van anderen te stellen. En God leert mij om – in al de fouten die ik steeds weer zal maken – weer tot Hem terug te gaan en opnieuw te beginnen. Het Evangelie van Jezus Christus en Die gekruisigd... het is zo vreemd... zo absurd eigenlijk... maar ook zo diep, zo rijk... zo allesveranderend... ja, een kracht van God.

Die Korintheërs die dachten het wel te redden met zichzelf. Zij bleven hoog in het zadel zitten. Maar wat zouden zij – als ze zo doorgingen – hard komen te vallen... Het Evangelie van Jezus Christus is harde grond. Het doet zeer om daarop te recht te komen. Maar het is zo heilzaam om die vaste grond onder je voeten te krijgen. Die vaste rots van behoud. Ga daarom niet alleen door het leven. Ga tot Uw Middelaar. Dan mag je leven nieuw worden. Van binnenuit genezen. Ja, je zult zelfs het eeuwige leven mogen ontvangen.